

Dr. Ivan Pregelj:

MLADA BREDA

POVEST

"Ti si Anica, kaj?" je vprašala učiteljica.

"Sem!" je zadržala deklica, "pri Cvetniku stanujemo."

"Tako se pove!" je prikimala učiteljica. "Lepo, Anica, pridna bodi. Vi nimate svoje hiše in gostujete pri Cvetniku. Zato pa bodi tembolj pridna, da te bo mamica vesela."

Anica je lice zardelo od veselja, strah ji je splahnil. Tedaj pa se je pomolila v zadnjih klopih roka kvišku.

"Kaj pa je?" je vprašala učiteljica. "Kaj hočeš, Cilka?"

"Jaz pa nekaj vem!" je dejala deklica, "Anica je s Peči!"

Tedaj je dvignil oni blede in plahi otrok glavo in se ozrl na Anico. Njiju pogledi so se srečali. Kakor da zahteva dečko odgovora od nje, se je zazdelo Anici. Zadržala jo je obšla in se huje je zardela.

"To že ni res!" je rekla glasno in razločno.

"Je, res je," je potrdila deklica, "pa mamu vprašaj!"

Anica je res vprašala mater; mati jo je objela in huje jokala ko sicer; zato Anica ni hotela nič več vprašati in je z nekako nevoljo gledala poslej na Peč. Od onega dneva pa so se bile započele nekake vezi med njo in plahim fantom s Peči. Nehote je pazila Anica na vsako njegovo kretnjo; fant se je prav tako zanimal zanj. Sprijateljila sta se, dasi tega nista pokazala drug drugemu. Šele po dolgem sta si upala drug k drugemu.

"Pri vas je lepo, tam gori so že trobentice!" je rekla Anica.

"So," je odvrnil Jurij, "ali bi jih rada?"

"Rada!"

Popoldne je imela Anica šop trobentic.

Od tistega dne je rastla zaupljivost med Anico in Jurijem in iz šole grede sta se redno našla. In čim več je doznala Anica od dečka o Peči, tem radovednejša je bila, čemu je žalosten. Ko je zvedela, da nima na Peči nikakih znancev, se ji je celo zasmililo, a je molčala. Drugi dan pa je rekla:

"Ali nimaš mame?"

"Imam!" je odvrnil dečko. Glas mu je bil tožen.

"Tudi jaz nimam družbe," je rekla, "pa mi ni hudo. Mi je ljubše pri mamici. Moja mamica je dobra."

Fant je molčal in gledal nekam prek vasi. V hipu pa je obstal in rekel:

"Veš kaj, pridi na Peč."

"Ali smem?" je zadržalo v nji.

Prikimal je in se zopet zagledal pred se; obraz mu je bil žalosten.

"Ne," je rekla Anica, "morda ne bo prav tvoji mamici."

Ozrl se je nanjo in žalosten smeh mu je zablodil mimo ustnic.

"Mama se malo meni zame!" je rekel in povesil glavo, kakor da ga je sram. Tako sta se ločila in Anica se je napravila v četrtki na Peč. Na mostiču je že stal deček in gledal v vodo. Ko ga je poklicala, se je skoraj prestrašil.

"Prišla sem."

Njemu pa so se ulile solze čez lice.

"Anica," je stokal, "povedal sem, da prideš, pa me je ozmerjala."

Prvikrat v življenju je začutila Anica nekaj tako bridkega, da je komaj vedela, kaj. Solze so ji prišle v oči. Pozabila je mamica svojega lastnega razočaranja in videla edino dečka pred seboj, polnega gorja in obupa.

"Nič ne de, Jurko," je rekla. "Saj sem le tako rekla!"

Obrisal si je oči in rekel trdno, dasi mu je glas rahlo drhtel od razburjenja:

"Anica! Zelo si dobra. Nič ne misli, da ne vem. Mene nima nihče rad. Ti pač. Zato pa mi je še bolj hudo. Se ene želje ti ne morem izpolniti."

Znova so ga polile solze; začel je segati v žep in ji ponujati jabolko in orehov.

V neizbrisnem spominu je ostal Anici ta dogodek. Odslej je gledala še bolj vneto proti Peči. Iskala je plahega dečka tam gori, in če ga je zagledala, se ji je zdelo, da pogleduje tudi on sem dol na vas. Drugi dan ga je vprašala, ali je gledal ali ne. Z veselo živahnostjo ga je znala pridržati v vasi ali pospremiti do mostiča, posrečilo se ji je sčasoma spraviti ga začasno celo v veselje; ob takih priložnostih je bila potem zelo vesela. Tako je bilo od leta v leto, dokler ni Anica odrasla.

Komaj je bilo Anici trinajst let, je zgubila mater. Tedaj je šla v sosedno vas služiti in se vrnila stoprav, ko je teta tako zbolela, da ni mogla iz postelje in je morala nekoga imeti pri sebi. Tedaj ji je prišla sreča Anica. Zato ji je teta zapustila svojo bomo pohištvo s sliko božje-

ga očesa. Po tetini smrti je Anica ostala v njenem stanovanju in, ker jo je bila mati naučila šivati, se je lotila z majhnim prislužkom in prihrankom samostojnega dela in življenja, tem laže, ker je bila prav tiste čase umrla edina šivilja v vasi. Za mestne in kmečke službe se je čutila Anisa preslabo, šiviljskemu delu pa je bila kmalu doobra večja, in vaška dekleta in gospodinje so bile z njo zadovoljne; tudi moški, to se pravi fantje, so ji radi dajali v delo perilo. Tako je bila Anica v svojih dvaindvajsetih letih v vsej vasi priljubljena in spoštovana; tedaj je začela celo neke vrste gospodinjstvo z vrhom in staro župniško služabnico, ki je bila prišla počivat domov. Anica ji je odstopila del svoje sobice, stara služkinja pa je skrbela za kuhinjo. Tako je živela Anica pol meščansko pol kmečko življenje in, dasi ji tovarišice niso bile sovražne, so vendar molče priznavale, da je Anica "gospodarska". Ona pa je ohranila vedno svojo skromnost. Ni se oblačila drugače od drugih, nikjer se ni vsiljevala. Živela je mirno in pošteno in vsakemu je rada pomagala, pela v cerkvi, pletla vence ob shodih ali ob prihodu novega "gospoda", živila mirno življenje, za las podobno onemu njenih tovarišic.

Pač se je zgodilo, da se je ta ali oni fant ozrl za njo, da je bil ta in oni prijazen z njo. Njena resnost pa je vplivala na mlade fante. Nikoli se ni nihče njej nasproti vedel kakor proti drugim. Anici so ostali fantje tuji, kakor je ostala ona njim, in nemalo je pazila nato njena stara sestanovalka, dobra in čez vse meje pobožna žena, ki ji je bila edina želja na svetu, da bi Anica šla v samostan, in se ni utrudila, govoriti in navduševati deklet za ta stan. Anica jo je mirno poslušala in rekla večkrat, da je treba to dobro premisliti; trudila se je tudi, da dobro premisli. Pravi, trdni namen pa je izostal in, ko je bilo Anici šest in dvajset let, je njeno življenje zahrepenelo drugod.

AMERIŠKA DOMOVINA NA POČITNICAH

Spoštovanim naročnikom, dopisnikom, sodelavcem in bralcem sporočamo, da bo Ameriška Domovina prva dva tedna v mesecu juliju na počitnicah. Zadnja številka pred počitnicami bo izšla v petek, 1. julija, prva po počitnicah pa v ponedeljek, 18. julija.

Nasle zveste dopisnike, društvene tajnike in zasebnike prosimo, da upoštevajo zgornje naznanilo, temu prilagodijo svoje prispevke in jih pošljejo pravočasno v objavo. Lepa hvala!

LASTNIŠTVO
AMERIŠKE DOMOVINE

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

Ženini in neveste!

Nasla slovenska unijska tiskarna Vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledajva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini, je zanesljiv in pri njem kupujva."

V PRISRČNI, LJUBLJENI IN DRAG SPOMIN

OB TRETJI OBLETNICI OD

KAR JE VSEMOGOČNI

POKLICAL K SEBI NAŠO

ZELO LJUBLJENO ZENO,

PREDRAGO MAMO, STARO

MAMO IN PRASTARO

MAMO, TAŠČO

JUSTINO CERAR

SVOJE DRAGE OČI JE V GOSPODU ZATISNILA ZA

ZEMSKO ŽIVLJENJE,

DNE 29. junija 1974.

Nikoli te ne bomo pozabili in zvesto bomo te ljubili, da bi enkrat se sešli, v raju tam nad zvezdami.

V miru božjem ti počivaj, ljubljena, nepozabna nam, pri Bogu večno srečo uživaj, do svidenja na vekomaj!

Srčno žalujoci:

FRANCE — mož;

ANNI, BARBI, PETER, MARA, FRANKIE, TINA — otroci;

TONY in IVAN — zeta;

brat FRANCELJ in sestra ROZKA in MARICA.

Vnuki in vnučkinje ter ostali sorodniki.

Cleveland, Ohio, 28. junija 1977.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

• Mi izdajamo najmodernejše celoživljenske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1,000.

• Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

• SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!

• ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

RALPH GODEC, društvo št. 63, Tel. 524-5201
847 E. Hillsdale Drive, Seven Hills, Ohio 44131

GIZELLA HOZIAN, društvo št. 170, Tel. 251-2579
1500 Sheridan Road, Wilmette, Ill. 60091

PAUL H. KOKAL, društvo št. 210, Tel. 793-6629
2811 Reiter Road, Pittsburgh, Pa. 15235